

Sygn. akt **XXIII Gz 193/19**

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Kubica

Sędziowie: SO Bernard Litwiniec

SO Anna Gałas (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

z udziałem (...) spółki akcyjnej w W.

o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania

na skutek zażalenia uprawnionego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 7 stycznia 2019 r., sygn. akt XV GCo 7/19

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Gałas SSO Andrzej Kubica SSO Bernard Litwiniec

Sygn. akt **XXIII Gz 193/19**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2019 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie oddalił wniosek (...) sp. z o.o. w W. o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania wobec (...) S.A. w W..

Sąd Rejonowy ustalił, że uprawniony wniósł o zabezpieczenie roszczenia wobec (...) spółki akcyjnej w W. kwoty roszczenia 61 727,23 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami w wysokości 7 380 zł, kwotą 1 704,51 zł tytułem ośmiokrotności równowartości kwoty 40 euro, kosztami postępowania w kwocie 10 251,53 zł – łącznie w kwocie 76 679,56 zł, stanowiącej sumę zabezpieczenia, poprzez zajęcie wierzytelności z rachunków bankowych obowiązanego. Powołując się na stanowisko uprawnionego Sąd Rejonowy wskazał, że w uzasadnieniu wniosku uprawniony podnosił, iż przysługuje mu od zobowiązanego należności za usługi świadczone na podstawie umowy dnia 31 lipca 2015 roku. Uprawniony wskazywał, że istnieje realne ryzyko, że w przypadku braku udzielenia zabezpieczenia zobowiązany nie będzie w stanie spłacić zasądzonej należności, gdyż znajduje się w sytuacji finansowej, która może skutkować jego niewypłacalnością.

Sąd Rejonowy na podstawie art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. uznał, że dołączone do wniosku o zabezpieczenie dokumenty dostatecznie uprawdopodobniają, na obecnym etapie, istnienie dochodzonego roszczenia o zapłatę.

Oceniając drugą przesłankę – interes prawny Sąd I instancji uznał, że analiza twierdzeń uprawnionego o okolicznościach faktycznych uzasadniających żądanie wniosku o udzielenie zabezpieczenia, jak również analiza dotychczas dostarczonego przez niego materiału dowodowego, prowadzi do wniosku, że uprawniony nie zdołał uprawdopodobnić istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

W ocenie Sądu Rejonowego, uprawniony w żaden sposób nie wykazał, jaka jest sytuacja majątkowa obowiązanego, nie uprawdopodobnił także żadnych innych okoliczności uzasadniających udzielenie zabezpieczenia. Pozyskanie informacji ze strony internetowej o fakcie poszukiwania inwestora strategicznego, w żaden sposób nie wskazuje na złą sytuację majątkową zobowiązanego, a przede wszystkim nie świadczy ona o niewypłacalności lub grożącej niewypłacalności zobowiązanego. Przyczynami zagrażającymi w poważnym stopniu osiągnięciem celów postępowania w sprawie - jak to wynika z orzecznictwa i piśmiennictwa - jest zła kondycja finansowa dłużnika, która przejawia się w zaprzestaniu regulowania zobowiązań, wyzbywaniu się majątku, ograniczaniu zakresu działalności, zaciąganiu pożyczek lub kredytów zabezpieczonych majątkiem i zachwianiu możliwości ich spłaty.

Zdaniem Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie uprawniony nie wykazał, aby podane okoliczności dotyczyły obecnie strony obowiązanej. Uprawniony nie wykazał, aby zobowiązany posiadał wierzytelności których nie jest w stanie regulować, nie wykazał w żaden sposób stanu majątkowego zobowiązanego, który uniemożliwiałby lub utrudniał wykonanie zapadłego orzeczenia.

Zażalenie na ww. postanowienie co do całości wywiódł wnioskodawca.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1) ***naruszenie przepisów postępowania tj. art. 730¹ § 1 i 2 oraz art. 736 § 1 pkt 2 w zw. z art. 243 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że uprawniony nie uprawdopodobnił interesu prawnego, podczas gdy uprawniony uprawdopodobnił powyższą przesłankę uzyskania zabezpieczenia w rozumieniu naruszonych przepisów,***

2) naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 w zw. z art. 243 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie w sprawie o zabezpieczenie i ocenę przedstawionych faktów i dokumentów w oparciu o reguły postępowania dowodowego, podczas gdy zachowanie tych reguł w sprawach o zabezpieczenie nie jest konieczne; a nawet nie jest wskazane;

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku o udzielenie zabezpieczenia ewentualnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie na rzecz uprawnionego kosztów postępowania zażaleniowego w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy okazało się niezasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Żaden z postawionych zarzutów nie okazał się trafny.

Nie ma racji skarżący twierdząc, że Sąd Rejonowy przekroczył granice swobodnej oceny dowodów i w konsekwencji niezasadnie uznał, że wnioskodawca nie wykazał interesu prawnego.

Podkreślenia wymaga, że dla uwzględnienia wniosku i w efekcie udzielenia zabezpieczenia muszą zachodzić łącznie obie wymienione w art. 730¹ § 1 k.p.c. przesłanki, tj. uprawdopodobnienie roszczenia i interesu prawnego. Brak uprawdopodobnienia choćby jednej z przesłanek zabezpieczenia musi bowiem skutkować oddaleniem wniosku.

Zgodnie zaś z art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawca wykazał co prawda istnienie roszczenia, jednakże nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Podkreślić należy, że najczęściej interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia określa się jako obiektywną, w świetle obowiązujących przepisów, czyli wywołaną rzeczywistą koniecznością ochrony określonej sfery prawnej, potrzebę uzyskania orzeczenia sądowego odpowiedniej treści. W związku z tym, że celem zabezpieczenia jest udzielenie tymczasowej ochrony prawnej podmiotom potrzebującym, interes prawny istnieje w przypadku, gdy zachodzi potrzeba zapewnienia uprawnionemu "należytej ochrony prawnej", zanim uzyska on ochronę definitywną (ostateczną), czyli zanim zostanie osiągnięty cel postępowania w sprawie, w związku z którym następuje udzielenie zabezpieczenia. Z kolei "należyta ochrona prawna" polega na usunięciu naruszenia albo zagrożenia naruszenia praw uprawnionego (tak trafnie: Sąd Apelacyjny w Poznaniu w postanowieniu z dnia 1 lutego 2013r., sygn. akt IACz 165/13).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy ocenił jako prawidłowe rozważania Sądu Rejonowego odnoszące się do nieuprawdopodobnienia przez uprawnionego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Słuszne jest stanowisko Sądu Rejonowego, iż nie uprawdopodobniono, że brak zabezpieczenia nie wpłynie na tok postępowania, nie uniemożliwi ani poważnie nie utrudni osiągnięcia celu postępowania. Uzupełniając trzeba podnieść, że brak zgłoszenia dokumentów finansowych do sądu rejestrowego (obecnie repozytorium Dokumentów Finansowych) z pewnością nie oznacza, że konkretny podmiot ma złą sytuację finansową. Oznacza zaś, że ów podmiot nie zrealizował swojego obowiązku ustawowego a przyczyny tego zaniechania nie są znane Sądowi II instancji.

W ocenie Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie, uprawniony nie dał słusznych podstaw do tego aby uznać, że interes prawny - polegający na tym, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie – został uprawdopodobniony. Ocena dokumentów złożonych wraz z wnioskiem została dokonana przez Sąd Rejonowy bez naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 243 k.p.c. a Sąd II instancji oceną tę w całości podziela. Co więcej zażalenie oceny tej nie podważa, powołując się na nowe dowody, w szczególności (...) S.A. za III kwartał.

Dokument, który został przedłożony w celu wykazania sytuacji finansowej zobowiązanej spółki tj. skonsolidowany raport grupy (...) S.A., jako w istocie samodzielny trudno uznać za obrazujący prawdziwą sytuację finansową konkretnie obowiązanej spółki, mimo że pozostaje ona w ww. grupie kapitałowej. Tym samym dokument ów nie może stanowić podstawy do oceny przez Sąd II instancji zasadności wniosku, w szczególności odnośnie uznania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Jednakże nawet biorąc za podstawę informacje w nim zawarte, podnieść należy, iż znajdują się w nim dane, które podważają kategorię stanowisko skarżącego. Otóż, jak można wyczytać z treści raportu, to co prawda w 2018 r. na skutek spadku sprzedaży i marży pogorszyła się płynność finansowa uczestnika, ale z drugiej strony nie pozostaje to bez żadnej reakcji, ponieważ zarząd niniejszej spółki sprawnie działa nad strategicznymi posunięciami mającymi na celu uzdrowienie sytuacji kapitałowej spółki i pozyskaniu nowych środków finansowych poprzez planowane wzmocnienie kapitałowe czy też emisję nowych akcji. Tym samym w dalszym ciągu brak uprawdopodobnienia okoliczności wskazujących na to, że wskazany dłużnik zaprzestał regulowania zobowiązań (w raporcie mowa jest o opóźnieniach w zapłacie), wyżywa się majątku (brak nawet takich twierdzeń), ogranicza aktywność biznesową lub rodzaje działalności (np. likwiduje placówki itp.), czy zaciąga pożyczki albo kredyty. Reasumując, uprawniony w dalszym ciągu nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSO Anna Gałas SSO Andrzej Kubica SSO Bernard Litwiniec